

Saf hayranlık

Lafi uzatmadan fikrimi söyleyeyim. **Nuri Bilge Ceylan**'ın son filmi 'Bir Zamanlar Anadolu'da', 150 dakikada adeta Türkiye'nin ruhunu bize çırılçıplak gösteren bir başyapıt. Ustalığını çoktan kanıtlamış büyük bir yönetmenin inanılmaz bir edebiyatçı gözü ve emeğiyle yazıp yönettiği büyük bir hikâye. Türkiye'nin hikâyesi... Kaç kişinin izleyip izlemediğinden bağımsız olarak, yaşadığımız günlerde bu memleketten böyle bir yönetmenin çıkması, dünyanın ve insanın ahvali üzerine kafa yoran herkes için büyük bir nimet.

Filmin öyküsünü okumuşsunuzdur. Bir cinayet sonucu öldürülmüş bir adamın cesedinin yerini tespit için, gece vakti bir Anadolu kasabasının dışında yolculuk eden bir kabile... Suçlu, polis, savcı, doktor, asker. Üç arabanın içine dolmuş, bütün devlet, bütün Türki-



ye orada. Devlet bütün paçozağı, bürokrasi bütün çapaçulluğu, insanlar bütün beceriksizlikleri, hesaplıkları, korkuları ve sidik yarışlarıyla...

Nuri Bilge Ceylan, eşi Ebru Ceylan

ve iki filmde birlikte çalıştığı, bu filmde de köy muhtarı rolünde seyirciyi yerine mihlayan Ercan Kesal'la, bu memleketin sinir uçlarını, hiç de büyük laflara girişmeden, siyaset yapmadan, kli-

şelere düşmeden açık ediyor. 'İklimler' ve 'Üç Maymun'da eleştirecek çokça şey bulan ben, bu kez salondan saf bir hayranlık ve kafamda üzerinde düşünülecek onlarca soruyla çıktım.

Elbette, sinemaya ticari bir eğlence-lik gözüyle bakanlar için tahammül ötesi bir film 'Bir Zamanlar Anadolu'da.' Bu nedenle, filmle ilgili tartışmalarda iki kampın oluşmasını da doğal karşılamak gerekir. Ama bana sorarsanız, entelektüel derinliği olan her şeye karşı büyük bir hınç besleyen ve 'Bir Zamanlar Anadolu'da'ya da bu tip bir öfkeyle yaklaşan Hıncal Uluç gibilerine hiç kulak asmayın, ve bu filmi izleyin derim.

Yaşadığımız memleketin, insanların, sizin ve bizim dertlerimiz, hırs ve zayıflıklarımız üzerine kafa yoran büyük bir yaratıcının, eseriyle hangi yollarda yürümeye çalıştığını dünya gözüyle görmek bile başlı başına büyük bir şans.